

ת"פ 11621/07/16 - מדינת ישראל נגד מחמוד חוסין

בית משפט השלום בעכו

12 יולי 2016

ת"פ 11621-07-16

מ"ת 11645-07-16

לפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מחמוד חוסין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עדי תורג'מן

הנאשם: הובא

הסניגור: עו"ד עראף ויסאם מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, לכן אני מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

<#4#

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ו, 12/07/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי מדובר בנאשם, תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 3/7/16 נמצא שוהה בשטח מדינת ישראל מבלי שהיה ברשותו היתר כניסה ושהייה כדן.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה כי בשים לב לתקופה הספציפית בה אנו מצויים בימים אלה, בה חלה הסלמה משמעותית באירועי טרור כלפי אזרחי מדינת ישראל בכל רחבי הארץ וכאשר חלק ניכר מהמפגעים הינם שוהים בלתי חוקיים - יש מקום להחמיר בעונשם של שוהים בלתי חוקיים המצויים בארץ וכי המדיניות כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון היא הטלת מאסר בפועל כאלמנט התרעת.

עוד נטען כי כניסת השוהים הבלתי חוקיים מוסיפה נטל כלכלי ומעשי ניכר על כוחות הביטחון בכל רחבי הארץ.

ב"כ המאשימה הפנתה להלכת אלהרוש לפיה המתחם נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר כשהדברים נתונים לשינוי על פי המצב הבטחוני הקיים במדינה. בנסיבות העניין עתרה המאשימה למתחם שנע בין חודש מאסר בפועל לשישה חודשי מאסר בפועל.

לגבי הנאשם בתיק זה טענה המאשימה כי לחובתו הרשעה קודמת מחודש ינואר השנה בגינו הוטל עליו מאסר על תנאי שלא הרתיעו מלשוב ולבצע את אותה עבירה.

המאשימה עותרת להפעלת עונש מאסר והטלת עונש של מאסר בפועל בצירוף של עונש מאסר על תנאי מרתיע לעתיד.

4. הסיגור טען כי הנאשם נכנס לישראל על רקע מצוקה כלכלית שלו ושל בני משפחתו ולא במטרה לפגע. עוד צוין גילו הצעיר וטען כי לא הפנים את משמעות עונש המאסר המותנה שהוטל עליו בעבר. עתר להסתפק בהטלת מאסר בפועל מידתי והפעלת המאסר המותנה באופן שיחפוף את המאסר בתיק הנוכחי.

דין והכרעה

5. בהתאם לתיקון בית המשפט נדרש לבחון מהו הערך המוגן אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה נשואת כתב האישום. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה ובמידה מסוימת גם השמירה על בטחון תושביה. בכניסתם של תושבי הרשות הפלשתינאית שלא כדין לתחומי המדינה טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולביטחון תושביה - שלאחרונה מקבלת תוכן ממשי וקונקרטי במסגרת גל הטרור הנוכחי.

ברי כי מידת המסוכנות או אפקט ההרתעה הנדרש במסגרת ההליך הפלילי עלולים להיגזר בין היתר גם מהמצב הבטחוני הנתון בכל נקודת זמן ואין דין ימי רגיעה כדין ימי טרור.

הדברים מוצאים ביטוי חוזר ונשנה בפסיקת ביהמ"ש העליון ובעניין זה ניתן להפנות לרע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** וממילא גם בפסיקת ביהמ"ש המחוזי בחיפה אליה הפנה הסניגור אשר חזרה על האמור בהלכת אלהרוש במסגרת עפ"ג 46537-10-15.

יצוין, כי מקובלת על"י עמדת ב"כ המאשימה כי ישנן תקופות בהן הסיכון הביטחוני מוגבר, ממילא מתעצם הסיכון הטמון העבירה מסוג זה והדברים עשויים לקבל ביטוי מתאים בקביעת מתחם הענישה והטלת העונשים הספציפיים ובעריכת האיזון המתאים בין הענישה הפרטנית וההרתעה הכללית - תכלית שעומדת בפני עצמה בבסיס דיני העונשין - והכל תוך בחינת כל מקרה לגופו ובפריזמה של הנאשם הספציפי.

אין בידי לקבל את עמדת ההגנה כי הסיכון הביטחוני אין בו כדי להוות פרמטר בעת עריכת האיזון המתאים ובחינת העונש ההולם במסגרת מתחם הענישה הקיים. דומה כי כלל האירועים המתרחשים בימים אלו ממש מדברים בעד עצמם.

ואולם יובהר כי אין באמור כדי להצדיק בנקודת זמן זו חריגה ממתחם הענישה אלא קביעת עונש במסגרת המתחם שיהלום את נסיבות המקרה ואת צרכי ההרתעה. לטעמי ברי כי הנתון לפיו נאשם ספציפי לא גרם לאירוע בטחוני אין בה להוביל לקביעה כי רכיב ההרתעה ליחיד ולרבים - אינו תקף בעניינו, שאחרת כלל לא היינו נדרשים להעמדה לדין והטלת עונשים על שוהים בלתי חוקיים שלא הואשמו בעבירה נלווית. העבירה שנעברה על ידי הנאשם - כניסה לישראל שלא כדין וגם בהעדר עבירות נלוות - היא לבדה מצדיקה הטלת עונש הנופל במסגרת מתחם הענישה על פי שיקול דעתו של השופט היושב בדיון ותוך התחשבות בנסיבות פרטניות וכלליות כפי שקובע תיקון 113.

עוד יצוין כי קראתי בקפידה רבה את פסקי הדין שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי בעת האחרונה בתיקים דומים ולא מצאתי כי נקבעה בהם חריגה ממתחם הענישה כפי שנקבע בהלכת אלהרוש וברוב המקרים אישרו את החלטות בתי המשפט קמא בהיותן נופלות בטווחי מתחם זה ואין חורגות מגדר הסביר, כל מקרה על פי עניינו.

מן הכלל אל הפרט

6. בנסיבותיו של תיק זה, משלא הובאו בפני נסיבות חריגות, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה בתיק זה ביחס לנאשם נותר במסגרת המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש ואולם אין הדבר בהכרח אומר כי יש להסתפק במתחם התחתון של הענישה ויש לטעמי מקום להורות על מאסר בפועל וזאת במיוחד בשים לב לכך שמדובר בנאשם שלחובתו הרשעה קודמת משנה זו אשר לא היה בה כדי להרתיעו לרבות עונש מאסר מותנה שהוטל במסגרת גזר דין קודם בעניינו.

עוד יצוין כי לאחרונה ניתנה שורה של פסקי דין על ידי ביהמ"ש השלום בעכו מהם עולה כי בנקודת זמן זו דורשת תכלית ההרתעה הטלת מאסרים בפועל, גם אם בשיעור מתון כל מקרה על פי נסיבותיו - אשר עליהם לא הוגש ערעור.

7. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה נתתי דעתי גם להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, ותכלית כניסתו לישראל כפי שהוצגה כשיקולים לקולא.

סוף דבר

8. לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם הספציפי שבפניי בראי השיקולים שהוצגו לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 1 חודש החל מיום מעצרו שהוא 3/7/16.

2. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 45 יום שהוטל על הנאשם במסגרת ת.פ. 17555-01-16 בביהמ"ש השלום בכפר סבא באופן שזה יופעל במצטבר וזאת בהעדר נסיבות המצדיקות אחרת.

בסה"כ ירצה הנאשם תקופת מאסר בפועל של 75 ימים החל מיום מעצרו שהוא 3/7/16.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה כדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ביתן והודע היום ו' תמוז תשע"ו, 12/07/2016 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת